

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

14 mai 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Petru Ursache,

judecători – Ghenadie Nicolaev, Vladimir Timofti,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpații Vrancean Valeriu și Vrancean Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 29 octombrie 2013, în cauza penală privindu-i pe,

Vrancean Valeriu Serafim, născut la 06 august 1972, originar și domiciliat în r-nul Căușeni, s. Tocuz, str. Matrosov 15 ,

Vrancean Iurie Serafim, născut la 21 martie 1971, originar și domiciliat în r-nul Căușeni, s. Tocuz.

Datele referitoare la examinarea cauzei:

1. de la 20 martie 2013 pînă la 13 februarie 2013 (prima instanță)

2. de la 27 februarie 2013 pînă la 29 octombrie 2013 (instanța de apel)

3. de la 18 martie 2014 pînă la 14 mai 2014 (instanța de recurs).

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința judecătoreiei Ștefan Vodă din 13 februarie 2013, **Vrancean Valeriu Serafim și Vrancean Iurie Serafim** au fost achitați de sub învinuirea în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal, pe motiv că fapta nu a fost săvîrșită de către inculpați.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că inculpații au fost învinuiți de către organul de urmărire penală în aceea că ei, la data de 28.09.2011, aproximativ la orele 22:45, aflîndu-se în apropierea sat. Volintiri, r-nul Ștefan Vodă, avînd scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, împreună și în urma înțelegerii prealabile între ei și cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prin împărțirea rolurilor, prin acces liber, au pătruns pe teritoriul fostei ferme de oi, amplasată la o distanță de 400 metri de la acest sat, de unde au sustras 4 căței de rasă „Rotweiler”, cu prețul unuia de 4250 lei, în sumă totală de 17000 lei, care aparțin lui Tataru Igor Andrei, pricinuindu-i astfel proprietarului o pagubă în proporții considerabile.

3. Sentința a fost atacată de către procuror, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații să fie condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal la 2 (doi) ani 6 (șase) luni închisoare, fiecare, cu executarea acesteia în penitenciar de tip semiînchis. La fel, a solicitat încasarea în mod solidar de la inculpați în folosul părții vătămate a prejudiciului material în sumă de 12750 lei.

În motivarea apelului, procurorul a indicat că vina inculpaților în fapta incriminată a fost dovedită pe deplin prin ansamblul de probe administrate în cadrul cercetării judecătorești.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 29 octombrie 2013, care a fost pronunțată integral la 29 noiembrie 2013, apelul a fost admis, fiind casată sentința, rejudecată cauza și pronunțată o nouă hotărâre, potrivit modului stabilit pentru prima instanță, prin care inculpații au fost condamnați în baza art. 186 alin. (2) lit. b), c) și d) Cod penal la 2 (doi) ani închisoare, cu executarea acestora în penitenciar de tip semiînchis. În baza art. 90 Cod penal, executarea pedepsei a fost suspendată condiționat pe un termen de probă de 3 (trei) ani.

Prin aceeași decizie a fost dispusă încasarea de la inculpați în mod solidar, în folosul părții vătămate, a prejudiciului material în sumă de 12750 lei.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a constatat că Vrancean Valeriu și Vrancean Iurie la data de 28 septembrie 2011 la orele 22:45, aflându-se în apropierea satului Volintiri, având scopul de a sustrage pe ascuns bunurile altei persoane, împreună și în urma înțelegerii prealabile între ei și cu alte persoane neidentificate de către organul de urmărire penală, prin împărțirea rolurilor, prin acces liber, au pătruns pe teritoriul fostei ferme de oi, amplasată la o distanță de 400 m de la acest sat, de unde au sustras 4 căței de rasă "Rotweiler", cu prețul unuia de 4250 lei în sumă totală de 17000 lei, care aparțin lui Tataru Igor Andrei, pricinuindu-i astfel proprietarului o pagubă materială considerabilă.

La fel, instanța de apel a constatat că vinovăția inculpaților s-a confirmat prin ansamblul de probe cercetate în instanța de judecată. Ori, anume la Vrancean Valeriu a fost găsit cățelul, de către frații Vrancean s-au restituit cei trei căței, ei au întreprins tentative de a-l convinge pe Tataru I. să-și retragă cererea de la poliție, deasemenea declarațiile contradictorii referitor la telefonul uitat la Vataman M. în automobil, comportamentul inculpaților după comiterea infracțiunii și celelalte probe la caz, au dovedit vinovăția inculpaților.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către inculpați, care a fost depus prin intermediul oficiului poștal la 20 decembrie 2013, și care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită admiterea recursului.

În motivarea sa, recurenții nu au argumentat recursul declarat, indicând că nu au făcut cunoștință cu decizia motivată, urmînd ca argumentele recursului să fie expuse ulterior.

Inculpații au mai depus un recurs argumentat, care a fost înregistrat la Curtea Supremă de Justiție, ca fiind depus la 17 februarie 2014 și în care, întemeindu-se pe prevederile art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, solicită casarea deciziei, cu menținerea sentinței.

În motivarea recursului suplimentar inculpații își exprimă dezacordul cu modul de apreciere a probelor, efectuat de către instanța de apel, considerînd că acestea nicidecum nu demonstrează vina lor în comiterea faptei incriminate.

6.1 Pe cauză a fost depusă referință doar de către procuror, care a considerat că recursurile sunt declarate peste termen, motiv pentru care acestea urmează a fi dispuse inadmisibilitatea acestora.

7. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează că acestea urmează a fi declarate inadmisibile din următoarele considerente.

7.1. Cu referire la argumentele recursului înaintat de către inculpați la 20 decembrie 2013, Colegiul penal constată că în conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în

cazul în care se constată că recursul nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art. 429 și 430.

Potrivit art. 430 pct. 5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să cuprindă conținutul și motivele recursului, cu argumentarea ilegalității hotărârii atacate și solicitările recurentului, indicând temeiurile prevăzute în art. 427 Cod de procedură penală invocate în recurs și explicând problema de drept de importanță generală abordată în cauza dată.

În recursul declarat de inculpați nu este specificat în ce constă problema de drept de importanță generală ce există în cauză și care este eroarea comisă de instanța de apel ce ar motiva casarea hotărârii atacate. Conform pct. 5) al art. 430 Cod de procedură penală, autorii urmau să aducă în recurs motivele și argumentarea dezacordului său cu temeiurile invocate în decizia instanței de apel, ceea ce la fel nu s-a respectat.

Articolul 427 Cod de procedură penală prevede toate temeiurile în baza cărora pot fi supuse recursului hotărârile instanței de apel. În recursul declarat se critică decizia instanței de apel, exprimându-se asupra netemeinicieii acesteia, făcându-se trimitere formală la temeiul pentru recurs specificat în art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, fără însă a dezvălui aplicabilitatea lui în cauza dată.

Colegiul reține că la data pronunțării dispozitivului de către instanța de apel, recurenții erau prezenți în ședința judiciară, cunoscând astfel despre momentul când aceasta va fi pronunțată integral, însă la ședința indicată nu s-au prezentat (V. II, f.d. 218-220 verso) și au înaintat un recurs declarativ și nemotivat.

Prin urmare, odată ce recursul de pe rol nu îndeplinește cerințele de formă și conținut, prevăzute în art. 429 și 430 Cod de procedură penală, el urmează a fi declarat inadmisibil.

7.2. Cu referire la argumentele recursului înaintat de către inculpați la 17 februarie 2014, Colegiul penal constată că conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 2) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide asupra inadmisibilității recursului înaintat în cazul în care se constată că recursul este declarat peste termen.

În sensul celor expuse supra urmează a fi menționat faptul că cu excepția căii ordinare de atac – apelul, legea procesual - penală nu face careva mențiuni referitor la declararea suplimentară a recursului ordinar și nu stabilește alte termene pentru actele suplimentare, decât cele prevăzute la art. 422 Cod de procedură penală.

De aceea, persoanele indicate în dispoziția art. 421 Cod de procedură penală, care au declarat în termen recurs ordinar, iar ulterior au depus recursuri suplimentare, acestea se vor considera ca depuse în termen, dacă ele se încadrează în termenul de 30 zile de la data pronunțării deciziei instanței de apel.

Colegiul penal constată că, potrivit art. 421 Cod de procedură penală, coraportat la art. 401 Cod de procedură penală, persoanele menționate în dispoziția acestei norme procesuale sînt în drept să declare recurs ordinar. Însă, pentru ca acesta să poată fi obiect de examinare în ordinea recursului ordinar, el trebuie să fie declarat în termenul prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală, care este de 30 de zile de la data pronunțării deciziei.

Totodată, potrivit art. 230 alin. (2) Cod de procedură penală, în cazul în care pentru exercitarea unui drept procesual este prevăzut un anumit termen, nerespectarea acestuia impune pierderea dreptului procesual și nulitatea actului efectuat peste termen.

Din materialele cauzei rezultă că dispozitivul deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender a fost pronunțat la 29 octombrie 2013 în prezența inculpaților și avocatului

său, fapt confirmat prin procesul-verbal al ședinței de judecată, aceștia fiind înștiințați despre data pronunțării deciziei motivate – 29 noiembrie 2013 (V. II, f.d. 218-220 verso).

Tot din procesul-verbal al ședinței instanței de apel rezultă că, la data pronunțării deciziei motivate – 29 noiembrie 2013, inculpații și avocatul nu au fost prezenți (V. II, f.d. 220 verso).

Potrivit prevederilor art. 231 alin. (3) Cod de procedură penală, la calcularea termenelor pe zile nu se ia în calcul ziua de la care începe să curgă termenul, nici ziua în care acesta se împlinește.

Reieșind din sensul articolului dat, pentru inculpați, termenul de declarare a recursului (de 30 de zile) începea să curgă de la 30 noiembrie 2013 și expira la 30 decembrie 2013. Recursul suplimentar al inculpaților a fost declarat împotriva deciziei instanței de apel la data de 17 februarie 2014 (V. II, f.d. 236), adică după expirarea termenului legal de 30 zile prevăzut de art. 422 Cod de procedură penală.

Reieșind din cele expuse rezultă că termenul de recurs este un termen procesual legal, durata lui fiind stabilită prin lege. El este absolut și are caracter imperativ, adică depășirea lui atrage decăderea din dreptul de a exercita calea de atac.

7.3. În temeiul celor invocate, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității recursurilor declarate de către inculpați, deoarece recursul declarat la 20 decembrie 2014 nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430, iar recursul depus la 17 februarie 2014 este declarat peste termen.

8. În conformitate cu art. 432 alin. alin. (1), (2) pct. 1) și 2) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție,

DECIDE :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpații Vrancean Valeriu și Vrancean Iurie, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Bender din 29 octombrie 2013, în cauza penală privindu-i pe **Vrancean Valeriu Serafim și Vrancean Iurie Serafim**, deoarece recursul declarat la 20 decembrie 2014 nu îndeplinește cerințele de formă și de conținut, prevăzute în art.429 și 430, iar recursul depus la 17 februarie 2014 este declarat peste termen.

Decizia este irevocabilă, pronunțată integral la 14 mai 2014.

Președinte

Petru Ursache

Judecători

Ghenadie Nicolaev

Vladimir Timofti